

JESAJA

Koning van het Koninkrijk

Het Koninkrijk is een aardse werkelijkheid onder de heerschappij van Jezus.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/jesaja/koning-van-het-koninkrijk

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Het Koninkrijk als hoofdthema van de Bijbel	2 min	4
2	Israël geroepen als Gods Koninkrijk	3 min	5
3	Een Koninkrijk van Koning en onderdanen	3 min	7
4	Israël verwerpt God als Koning	2 min	8
5	De goddelijke Messias en Joodse verwachtingen	4 min	9
6	Het herstelde Koninkrijk op aarde	2 min	11
7	Het Koninkrijk gaat van Israël naar de gemeente	3 min	12
8	Koninkrijkspsalmen en de komst van Christus	2 min	14
9	Psalm 2: Christus ontvangt alle volken	4 min	15
10	Psalm 72: de wereldwijde heerschappij	3 min	17
11	Daniëls Koninkrijk dat de aarde vervult	3 min	20
12	Het Koninkrijk binnengaan en beërven	4 min	22
13	Het onzichtbare Koninkrijk is al gekomen	3 min	24
14	Gerechtigheid, vrede en blijdschap	2 min	26

15	De HEERE als Koning van Israël	3 min	28
16	Het goddelijke Kind op Davids troon	5 min	30
17	De Messias uit het huis van David	3 min	32
18	Misvattingen over de hut van David	3 min	35
19	De herstelde hut volgens Amos en Handelingen	2 min	36
20	Christus herstelt de Davidische dynastie	3 min	37
21	De ideale Koning beschermt Zijn volk	3 min	39
22	De rechtvaardige Koning en Verlosser	2 min	40
	Om verder te lezen		41

1

Het Koninkrijk als hoofdthema van de Bijbel

Het hoofdthema van de Bijbel is volgens mij, naast natuurlijk Jezus Zelf, het Koninkrijk van Jezus, het Koninkrijk van God. Dat wordt al heel vroeg in de Schrift als begrip geïntroduceerd. Het tweede boek van de Bijbel is het eerste dat God en Zijn plan voor Zijn Koninkrijk noemt, Zijn plan om op aarde een Koninkrijk te hebben. Dit thema wordt voortgezet door de Profeten en de Psalmen, en vervolgens wordt het vervuld in het Nieuwe Testament. De boodschap van Jezus was in feite het Koninkrijk van God. Hij noemde die boodschap het Evangelie van het Koninkrijk van God. In Markus 1:14 staat:

En nadat Johannes overgeleverd was, ging Jezus naar Galilea en predikte het Evangelie van het Koninkrijk van God,

MARKUS 1:14

dat wil zeggen: het goede nieuws van het Koninkrijk van God. Jezus zei in Mattheüs 24:14:

En dit Evangelie van het Koninkrijk zal in heel de wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken; en dan zal het einde komen.

MATTHEÛS 24:14

Dit is het goede nieuws van het Koninkrijk. Met andere woorden, het Koninkrijk is de boodschap. Het Koninkrijk is het Evangelie, het goede nieuws.

Het Nieuwe Testament is dus volledig gericht op het onderwerp van het Koninkrijk van God. Dit Koninkrijk loopt als een belangrijk thema door het Oude Testament heen, vanaf een heel eenvoudig begin tot een verder ontwikkeld begrip. Jesaja is een van de boeken die dit begrip verder uitwerken dan veel andere boeken van het Oude Testament.

Voordat we naar het Koninkrijk in Jesaja kijken, is het goed om naar het Koninkrijk buiten Jesaja te kijken. Jesaja komt namelijk vrij laat in het Oude Testament, en eerder in het Oude Testament stonden al een aantal dingen die verband houden met het Koninkrijk van God. De profetieën van Jesaja passen binnen een patroon dat wordt omlijst door andere uitspraken buiten Jesaja. Jesaja vult details in binnen een beeld dat in andere gedeelten van de Bijbel al met brede penseelstreken geschilderd is. Om de context duidelijk te krijgen, wil ik daarom een heel korte samenvatting geven van wat er op andere plaatsen over het Koninkrijk van God wordt gezegd. Daarna zal Jesaja ons veel bieden wat in andere gedeelten ontbreekt.

2

Israël geroepen als Gods Koninkrijk

Het eerste wat we moeten beseffen, is dat het Koninkrijk van God een begrip is dat aanvankelijk in verband werd gebracht met het koninkrijk Israël. We moeten weten wat het verband is tussen het Koninkrijk van God en het koninkrijk Israël.

Aanvankelijk werden die twee vereenzelvigd: ze waren één en hetzelfde.

In Exodus 19 vinden we de eerste verwijzing in de Bijbel naar Gods Koninkrijk, en daar wordt het duidelijk vereenzelvigd met het volk Israël. Deze woorden worden bij de berg Sinaï uitgesproken, slechts twee maanden na de uittocht. Hij heeft Israël zojuist uit Egypte gered. Hij heeft hen naar de Sinaï gebracht en sluit nu een verbond met hen, waardoor Hij hen tot Zijn eigen volk maakt. In dat verband spreekt Hij voor het eerst over Zijn ideaal om een Koninkrijk te hebben en over de gelegenheid die Israël krijgt om dat Koninkrijk te zijn.

Hij zegt in Exodus 19:5–6:

Nu dan, als u nauwgezet Mijn stem gehoorzaamt en Mijn verbond in acht neemt, dan zult u uit alle volken Mijn persoonlijk eigendom zijn, want heel de aarde is van Mij. U dan, u zult voor Mij een koninkrijk van priesters en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden die u tot de Israëlieten moet spreken.

EXODUS 19:5-6

Mozes moest deze boodschap aan Israël doorgeven: als jullie God gehoorzamen en Zijn verbond houden, zullen jullie de status hebben van Zijn eigen uitverkoren volk, een heilig volk, een Koninkrijk van priesters voor God.

Wat hier heel duidelijk blijkt, is dat het Koninkrijk van God, wanneer het voor het eerst in de Bijbel wordt genoemd, niets te maken heeft met de hemel of het hiernamaals. Dit is geen bovenaards Koninkrijk. Dit is Israël, dat heel stevig op de planeet aarde staat en de gelegenheid krijgt om het Koninkrijk te zijn. Velen van ons hebben waarschijnlijk een heel juist en goed ontwikkeld begrip van het Koninkrijk van God, maar veel mensen hebben dat niet. En ik kan er niet zeker van zijn dat iedereen dat heeft, want ik weet niet wat jij wel en niet weet. In het christelijke denken wordt het Koninkrijk van God heel vaak aangezien voor het hiernamaals. Als iemand wordt opgeblazen, zeggen we in het Engels dat hij naar ‘kingdom come’ wordt geblazen. Hij is naar de andere wereld gegaan.

Soms wordt het Koninkrijk van God in de Schrift het Koninkrijk der hemelen genoemd. Dat maakt het natuurlijk nog verwarrender, omdat we denken: ‘Dat betekent de hemel. Het Koninkrijk moet de hemel zijn.’ Maar niet het Koninkrijk is de hemel; het is het Koninkrijk dat uit de hemel komt. ‘Der hemelen’ betekent ‘uit de hemel’: een Koninkrijk dat niet van aardse oorsprong is, maar waarvan het werkterrein aards is. God heeft een Koninkrijk op deze aarde. Oorspronkelijk was dat het volk Israël.

3

Een Koninkrijk van Koning en onderdanen

Het Koninkrijk verwijst dus eigenlijk niet zozeer naar een plaats. Een koninkrijk is eenvoudigweg een politieke ordening. Een koninkrijk kan met of zonder een vaste plaats bestaan. Dat blijkt heel duidelijk uit het feit dat Israël geen vaste woonplaats had toen God hen Zijn Koninkrijk noemde. Hij had hun een land beloofd dat ze zouden veroveren en bewonen, maar daar waren ze nog niet. Ze zouden daar pas veertig jaar later zijn. Ze trokken van plaats naar plaats. Ze bevonden zich niet op een vaste plek met grenzen, maar ze waren Zijn Koninkrijk.

Het Koninkrijk heeft geen geografische grenzen nodig om als koninkrijk te gelden. De meeste koninkrijken hebben wel grenzen en de meeste koninkrijken vestigen zich wel in een grondgebied, en dat deed Israël ook. Maar een grondgebied maakt iets niet tot een koninkrijk. Wat iets tot een koninkrijk maakt, is een ordening die in wezen politiek is. Er is een koning. Hij heeft mensen die hem als hun koning erkennen en hem volgen. Dat is een koninkrijk. Een koninkrijk bestaat uit een koning en zijn onderdanen. David was koning voordat hij op de troon kwam, want God liet hem door de profeet Samuel zalven. De Geest van God kwam over hem en week van Saul, die toen nog het koningsambt bekleedde. Hoewel Saul het politieke ambt bekleedde, was hij daarom niet langer de rechtmatige koning van Israël. David was dat wel, maar David bekleedde pas veel later een erkend ambt.

In de tussenliggende jaren bracht hij een groot deel van zijn tijd zwervend door, in grotten en woestijnen, gehuld in geitenvellen, op de vlucht voor de legers van koning Saul. David was de ware koning. Er waren mensen die hem volgden: aanvankelijk vierhonderd, daarna zeshonderd. Hoe groot de groep uiteindelijk werd, wordt ons niet verteld. Maar David had volgelingen. Hij was een koning en hij had volgelingen. Hij had geen fysieke troon op aarde. Hij had geen grondgebied dat hij voor zichzelf kon opeisen. Hij zwierf rond zoals Israël in de woestijn had rondgezworven, maar hij had een koninkrijk. Er was een koning en er waren volgelingen van de koning. Dat is een koninkrijk.

God riep Israël dus om Zijn Koninkrijk te zijn, en daarmee om Zijn volgelingen te zijn. We kunnen zien dat dit logisch is. Hij zegt:

Je hoeft alleen maar naar Mij te luisteren.

Dat is wat je doet als je een koning hebt. Je gehoorzaamt je koning. Daarom zegt Hij:

Als jullie naar Mijn stem luisteren en je aan dit verbond houden dat Ik met jullie sluit, zullen jullie Mijn koninkrijk zijn, een koninkrijk van priesters, zoals er staat.

Maar het belangrijkste wat we moeten zien, is dat God Zijn Koninkrijk niet in de lucht vestigde, niet boven de wolken, maar op aarde, bij de berg Sinaï, met een volk. Het Koninkrijk van God moet niet met een plaats worden verward, maar met een volk. Gods Koninkrijk is een volk, en Israël was dat volk, maar onder voorwaarden. Ze voldeden niet aan de voorwaarden.

4

Israël verwerpt God als Koning

We zullen de geschiedenis van het Oude Testament niet doorlopen, zoals we zouden kunnen doen als onze aandacht ergens anders op gericht was. Maar we zouden kunnen laten zien hoe de latere geschiedenis van Israël ertoe leidde dat zij van God afvielen, Hem als hun Koning verwierpen en ervoor kozen een koning te hebben zoals alle volken, in plaats van een Koning zoals geen enkel volk die had. God zei tegen Samuel:

Maar de HEERE zei tegen Samuel: Geef gehoor aan de stem van het volk in alles wat zij tegen u zeggen; want zij hebben ú niet verworpen, maar Míj hebben zij verworpen, dat Ik geen Koning over hen zou zijn.

1 SAMUEL 8:7

God werd in het Oude Testament door Israël als Koning verworpen. Maar de profeten zeiden dat God opnieuw de Koning van Israël zou zijn, dat God opnieuw de Koning van het volk zou zijn. Hij zou inderdaad Zijn Herder, Zijn Knecht, zenden, Die de Koning

zou zijn, en dat zou de Messias zijn. De trouwe Joden, dat overblijfsel, zagen daarom altijd uit naar deze komst van de Koning, de Messias.

Het woord Messias is in feite eenvoudigweg het Hebreeuwse woord voor iemand die met olie gezalfd is: de Gezalfde. Dat is ook de betekenis van het Griekse woord Christos, of Christus. In het Grieks betekent het iemand over wie olie is uitgegoten. De beeldspraak wijst op het koningschap, omdat de koningen werden gezalfd. Zo werden ze in hun ambt aangesteld. Ze werden aangesteld doordat er olie over hun hoofd werd uitgegoten.

De Messias, de Gezalfde, is dus eenvoudigweg een verkorte manier om de Koning aan te duiden, Degene Die gezalfd is om Koning te zijn. Daarom betekent het woord Christus dat ook. Het betekent de Gezalfde, maar het is een verkorte aanduiding voor de Koning. Wanneer we Jezus Christus zeggen, zeggen we koning Jezus. Jezus is door God gezalfd om Koning te zijn, en dat is precies wat de apostelen predikten: dat God Jezus heeft gezalfd en Hem tot Koning heeft gemaakt.

5

De goddelijke Messias en Joodse verwachtingen

Israël verwierp God als hun Koning, maar God beloofde dat Hij een andere Koning zou zenden, Die in feite Hijzelf zou zijn. Hij zou Zijn volk weiden in de persoon van deze Messias. Dit is heel geheimzinnig, want soms wordt over de Messias gesproken als Iemand Die los van God staat, Iemand Die door God wordt gezalfd, Iemand Die door God wordt gered, Iemand in Wie God een welbehagen heeft. Op andere momenten spreekt God alsof de Messias Hijzelf is.

Waarschijnlijk is dit nergens duidelijker dan in Jesaja, waar in Jesaja 9:6 over de Messias wordt gezegd dat Hij is:

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op Zijn schouder. En men noemt Zijn Naam Wonderlijk, Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst.

JESAJA 9:5

of in hoofdstuk 7, vers 14, waar Hij wordt genoemd:

Daarom zal de Heere Zelf u een teken geven: Zie, de maagd zal zwanger worden. Zij zal een Zoon baren en Hem de naam Immanuel geven.

JESAJA 7:14

Het is duidelijk dat het mysterie van hoe de Messias wel en niet God is — hoe Hij God is, maar niet alleen God is — iets is wat de Bijbel eerlijk gezegd nooit uitlegt, zelfs niet in het Nieuwe Testament, maar wat in Christus wordt geopenbaard. Christus is de God-mens. In Jesaja komt sterker dan in andere boeken van het Oude Testament naar voren dat Hij niet alleen een Koning is Die door God gezonden is, maar in feite God met ons is.

Maar deze geheimzinnige informatie werd door de Joden niet volledig verwerkt. Ze waren het er onderling in elk geval niet over eens wat die informatie betekende. Sommige rabbijnen dachten dat de Messias slechts een mens zou zijn, die sterk op David leek: een grote held die God zou gebruiken zoals Hij David had gebruikt om Zijn volk van de Filistijnen te bevrijden, enzovoort. Hij zou een Messias zoals David doen opstaan, die hen zou bevrijden van de Romeinen, of van wie hen op dat moment ook maar onderdrukte.

Anderen geloofden dat de Messias een soort goddelijke figuur zou zijn die uit de hemel zou komen zweven. Sommigen geloofden dat er twee Messiassen zouden zijn. Dat kwam doordat messiaanse profetieën soms spraken over de overwinningen van de Messias en over hoe Hij alle vijanden zou verslaan. Andere profetieën, zoals sommige

van de dienstknechtsliederen waarover we gesproken hebben, spraken over het lijden en zelfs het sterven van de Messias. Het was voor Joodse rabbijnen moeilijk te bepalen hoe ze al deze uiteenlopende gegevens over de Messias moesten verwerken. Sommigen zagen Hem voornamelijk als een overwinnaar en negeerden de gedeelten over het lijden. Ze legden de lijdende dienstknecht uit als Israël, niet als de Messias. Anderen erkenden de lijdende dienstknecht als een Messias, maar zij geloofden dat er twee Messiassen waren. Veel rabbijnen in Jezus' eigen tijd waren tot de conclusie gekomen dat er twee Messiassen zouden zijn: een lijdende Messias en een zegevierende Messias. Ze hadden er zelfs namen voor. De Messias die zou lijden, noemden ze Messias ben Jozef. Ben betekent 'zoon van': Messias ben Jozef. De zegevierende Messias noemden ze Messias ben David. Dat is eenvoudigweg een rabbijnse conventie. Ze wisten niet goed wat ze met de gegevens aan moesten.

6

Het herstelde Koninkrijk op aarde

Het Nieuwe Testament brengt het op zijn eigen manier allemaal samen in Christus. Maar de rabbijnen wisten niet van Christus. Daarom moesten ze speculeren en ze wisten eigenlijk niet goed wat ze ervan moesten denken. Maar waar het om gaat, is dat ze inderdaad een Messias verwachtten. Ze verwachtten inderdaad dat God zou komen en Zijn Koninkrijk opnieuw zou vestigen onder de heerser die Hij had aangesteld. Israël was ooit Gods Koninkrijk geweest. Ze geloofden dat Israël opnieuw Gods Koninkrijk zou worden.

Je herinnert je misschien dat een van de laatste vragen die de discipelen volgens het verslag vóór Zijn hemelvaart aan Jezus stelden, in Handelingen 1:6 staat. Voor zover wij weten, is het het laatste wat ze tegen Hem zeiden voordat Hij opsteeg. Ze zeiden:

Zij dan die samengekomen waren, vroegen Hem: Heere, zult U in deze tijd voor Israël het Koninkrijk weer herstellen?

HANDELINGEN 1:6

Let erop dat zij het Koninkrijk niet met de hemel in verband brachten, hoewel ze misschien nog niet volledig begrepen hoe het Koninkrijk eruit zou gaan zien. Ze dachten dat Jezus het op dat moment aan Israël zou teruggeven.

Met andere woorden, wanneer wij aan het Koninkrijk van God denken, hebben we het volkomen mis als we aan een situatie in een andere wereld denken. Van begin tot eind gaat het hier om een aards koninkrijk. Het komt niet uit de aarde voort, maar uit de hemel, van God. Jezus zei:

Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld.

Hij zei niet dat Zijn Koninkrijk niet in deze wereld is. Dat is het wel. Maar Hij zei dat het niet van deze wereld is.

7

Het Koninkrijk gaat van Israël naar de gemeente

Hoewel Israël de gelegenheid kreeg om Gods Koninkrijk te vormen, voldeed het in wezen niet aan de voorwaarden. Trouwens, hun grootste tekortkoming was natuurlijk hun verwerping van de Messias, toen ze zich tegen Christus keerden en Hem doodden. Dat was van hun kant de ultieme verbondsbreuk en het was de druppel die de emmer deed overlopen. We zien dat Jezus dit tegen hen zegt in een vers dat we eerder in deze reeks al hebben bekeken, in Mattheüs 21:43. Hij zegt dit vanwege de gelijkenis over de wijngaard en de wijnbouwers die de zoon van de eigenaar doodden, enzovoort:

Daarom zeg Ik u dat het Koninkrijk van God van u weggenomen zal worden en aan een volk gegeven dat de vruchten ervan voortbrengt.

MATTHEÛS 21:43

Het Koninkrijk van God was met Israël verbonden geweest. Jezus spreekt tot Israël en zegt dat het Koninkrijk voortaan niet meer met hen verbonden zal zijn. Het Koninkrijk wordt van hen afgenomen. Het zal nu verbonden zijn met een ander

volk, een andere natie. Het zal worden gegeven aan een natie die de vruchten ervan zal voortbrengen.

Het lijkt geen enkele twijfel dat dit naar de gemeente verwijst. Elders zei Jezus tegen Zijn discipelen:

Wees niet bevreesd, kleine kudde, want het heeft uw Vader behaagd u het Koninkrijk te geven.

LUKAS 12:32

Aan de gemeente, de discipelen van Jezus, is het Koninkrijk gegeven. Het werd van Israël afgenomen en aan een andere natie gegeven. Waarom? Het was voorwaardelijk en Israël voldeed niet aan de voorwaarden.

Nu zeg je misschien: is het nu dan voorwaardelijk? Natuurlijk is het dat. Dan zeg je misschien: zou de gemeente dan mogelijk als het Koninkrijk verworpen kunnen worden? Nee, want de gemeente bestaat per definitie uit degenen die de vrucht dragen. De institutionele kerk zou verworpen kunnen worden en had ongetwijfeld om te beginnen nooit aanvaard mogen worden. Die hoeft niet noodzakelijk vereenzelvigd te worden met het ware lichaam van Christus. Maar de ware volgelingen van Christus zijn per definitie degenen die Christus werkelijk volgen. Zij zijn het Koninkrijk. Als iemand onder hen ophoudt Christus te volgen, dan is die persoon niet meer in het Koninkrijk. Maar het Koninkrijk bestaat nog steeds onder degenen die Hem wel volgen.

Als het Koninkrijk wordt gedefinieerd als degenen die Zijn verbond houden en Zijn geboden gehoorzamen, zoals het aanvankelijk werd gedefinieerd, en als die definitie nooit veranderd is, dan zijn degenen die dat doen Zijn Koninkrijk. Degenen die dat niet doen, zijn dat niet. Het is alleen zo dat God in vroeger tijden het hele volk Israël min of meer toestond dat embleem te dragen, totdat dat volk de Koning officieel verwierp. Jezus zei: 'Oké, het gaat nu naar andere mensen, niet naar jullie.'

Zo moeten we begrijpen dat Israël met het Koninkrijk vereenzelvigd werd. In het Oude Testament werd Israël het Koninkrijk genoemd, maar het mocht alleen onder voorwaarden het Koninkrijk zijn. Nu is een andere natie het Koninkrijk, en die natie

bestaat uit degenen die volgelingen van Christus zijn.

8

Koninkrijkspsalmen en de komst van Christus

In het Oude Testament worden de doelen van het Koninkrijk van God heel duidelijk uiteengezet, en het gaat om een reeks aardse doelen. Ik heb gezegd dat Jesaja veel gedeelten over het Koninkrijk of over de Messias bevat, gedeelten over het tijdperk van het Koninkrijk en over het messiaanse tijdperk. In de loop van deze specifieke thematische studie zullen we er op zijn minst enkele van bekijken. Maar ook buiten Jesaja staan veel gedeelten over het tijdperk van het Koninkrijk.

In het bijzonder staan er vier psalmen in het boek Psalmen. Er zijn vier psalmen die geleerden gewoonlijk de Koninkrijkspsalmen of de grote Koninkrijkspsalmen noemen. Het zijn psalmen die, net als deze passages in Jesaja, over de messiaanse tijd spreken. Het onderwerp is hetzelfde als wat je bijvoorbeeld in Jesaja 11 of Jesaja 2 aantreft, waar een voorspelling over de messiaanse tijd staat. Er zijn vier psalmen die voorspellingen over de messiaanse tijd bevatten. Dat zijn Psalm 2, Psalm 45, Psalm 72 en Psalm 110. Als je die niet hebt meegekregen: het zijn Psalm 2, Psalm 45, Psalm 72 en Psalm 110. Dit zijn psalmen over de messiaanse tijd. De commentatoren noemen ze gewoonlijk de grote Koninkrijkspsalmen.

Net als bij de soortgelijke passages in Jesaja zijn er christenen die deze in verband brengen met het toekomstige duizendjarige rijk, en er zijn christenen die ze in verband brengen met het huidige tijdperk. Opnieuw draait het verschil tussen deze twee opvattingen om de vraag of het Koninkrijk door de Messias wordt gevestigd bij Zijn eerste komst of bij Zijn tweede komst. Mijn standpunt is steeds geweest dat het Koninkrijk bij de eerste komst van Christus werd gevestigd. Volgens de premillennialistische opvatting zal dat in plaats daarvan bij de wederkomst gebeuren.

9

Psalm 2: Christus ontvangt alle volken

Een van deze Koninkrijkspsalmen, Psalm 2, maakt heel duidelijk wat Gods doelen met Zijn Koninkrijk in Christus zijn. Ik hoop dat je vertrouwd bent met Psalm 2. Het is een prachtige en beroemde psalm, maar hij begint met de opstand van de koningen van de aarde tegen God en tegen Zijn Messias, Zijn Gezalfde. Het is dus een opstand tegen God en tegen Christus. Deze openingsverzen van Psalm 2 worden zelfs door de apostelen aangehaald in hun gebed in het boek Handelingen, wanneer zij zeggen:

En toen zij dat gehoord hadden, verhieven zij eensgezind hun stem tot God en zeiden: Heere! U bent de God Die de hemel en de aarde en de zee gemaakt hebt, en alle dingen die erin zijn, en Die bij monde van David, Uw knecht, gezegd hebt: Waarom woeden de heidenvolken en bedenken de volken wat inhoudsloos is? De koningen van de aarde stellen zich op en de vorsten spannen samen tegen de Heere en tegen Zijn Gezalfde.

HANDELINGEN 4:24-26

Vervolgens zeggen zij:

Want, in waarheid, tegen Uw heilig Kind Jezus, Die U gezalfd hebt, zijn Herodes en Pontius Pilatus samen met de heidenen en de volken van Israël bijeengekomen,

HANDELINGEN 4:27

De apostelen erkennen dat deze psalm niet bij de wederkomst van Christus in vervulling is gegaan, maar bij de eerste komst van Christus. En zoals ik al zei, zo behandelden de apostelen voorspellingen over de messiaanse tijd consequent. Ondanks de opstand van de koningen van de aarde zegt Hij in vers 7:

Ik zal het besluit bekendmaken: De HEERE heeft tegen Mij gezegd: U bent Mijn Zoon, Ik heb U heden verwekt.

PSALMEN 2:7

En in vers 8:

Eis van Mij en Ik zal U de heidenvolken als Uw eigendom geven, de einden der aarde als Uw bezit. U zult hen verpletteren met een ijzeren scepter, U zult hen in stukken slaan als aardewerk. Nu dan, koningen, handel verstandig. Laat u onderwijzen, rechters van de aarde. Dien de HEERE met vreze, verheug u met huiver. Kus de Zoon, opdat Hij niet toornig wordt en u onderweg omkomt, wanneer Zijn toorn slechts even ontbrandt. Welzalig allen die tot Hem de toevlucht nemen!

PSALMEN 2:8-12

Sommige handschriften zeggen feitelijk:

Jullie zullen met een ijzeren staf over hen heersen.

Er is een tekstueel verschil. Maar er staat:

Jullie zullen over hen heersen, of:

breek hen met een ijzeren staf; sla hen aan stukken als aardewerk; wees daarom verstandig, koningen; laat je waarschuwen, rechters van de aarde; dien Jahweh met ontzag en verheug je vol huiver; kus de Zoon, anders wordt Hij boos en komen jullie onderweg om wanneer Zijn woede ook maar even oplaait.

Dit maakt heel duidelijk dat de Messias de hele wereld zal ontvangen. Ik heb vers 6 niet gelezen, waar God de koningen die in opstand komen bestraft en zegt:

Ik heb Mijn Koning toch gezalfd over Sion, Mijn heilige berg.

PSALMEN 2:6

Dit is wat God heeft gedaan. Hij heeft Christus aan Zijn rechterhand geplaatst. Hij is de Koning van het nieuwe Sion. De Koning is aangesteld, ondanks de pogingen van de koningen van de aarde om Hem ten val te brengen. Zij zijn daar niet in geslaagd. God is erin geslaagd Jezus op de troon te krijgen.

Zijn troonsbestijging zal leiden tot wat er in vers 8 staat. God zegt tegen Jezus:

**Eis van Mij en Ik zal U de heidenvolken als Uw eigendom geven,
de einden der aarde als Uw bezit.**

PSALMEN 2:8

Het Koninkrijk van God, dat begon met de troonsbestijging van Christus bij Zijn hemelvaart, heeft als doel de hele wereld in bezit te krijgen. Nogmaals, dit is geen hemels doel. Dit is een aards doel. Jezus zal over de wereld heersen. Dat is wat God Hem heeft beloofd, en we mogen verwachten dat God dat voor elkaar kan krijgen.

10

Psalm 72: de wereldwijde heerschappij

Een van de andere Koninkrijkspsalmen, Psalm 72, beschrijft het Koninkrijk van de Messias. Dit is een psalm die door Salomo is geschreven. Hijzelf was een type van de Messias, als zoon van David die na Davids dood op Davids troon zat. Hij was een type en voorafschaduw van de Messias, Die eveneens een Zoon van David zou zijn en over het voormalige koninkrijk van David zou heersen.

Salomo schrijft:

Dan zal hij over Uw volk rechtspreken met gerechtigheid en over Uw ellendigen met recht. De bergen zullen voor het volk vrede dragen en de heuvels, met gerechtigheid.

PSALMEN 72:2-3

Het gaat verder en spreekt in vers 4 hierover:

Hij zal de ellendigen van het volk recht verschaffen, de kinderen van de arme verlossen en de onderdrukker verbrijzelen.

PSALMEN 72:4

Maar dan staat er in vers 8:

Hij zal heersen van zee tot zee en van de rivier tot aan de einden der aarde.

PSALMEN 72:8

Met 'de rivier' wordt de Eufraat bedoeld. De laatste woorden kunnen ook worden opgevat als: 'tot het einde van het land'.

Natuurlijk is het land Israël het perspectief van het Oude Testament. Maar we zullen zien dat Paulus de beloften over het land Israël zo opvatte dat ze op de hele wereld van toepassing waren. We zullen dat niet zien, tenzij ik je vertel waar het staat. Het staat in Romeinen 4, vers 13. Paulus zei:

Want niet door de wet is de belofte aan Abraham of zijn nageslacht gedaan dat hij een erfgenaam van de wereld zou zijn, maar door de gerechtigheid van het geloof.

ROMEINEN 4:13

Nergens in het Oude Testament lees je uitdrukkelijk dat God Abraham en zijn zaad beloofde dat zij erfgenamen van de wereld zouden zijn. De belofte was dat zij erfgenamen zouden zijn van een bepaald stuk grond, dat was afgebakend door bepaalde grenzen die werden genoemd. Maar Paulus vat dat op als een type en een schaduw van een veel groter heerschappijgebied dat God aan Abraham en zijn zaad beloofde, en dat is de wereld, de hele wereld. Verwijzingen naar het beloofde land in het Oude Testament strekken zich in Christus dus in werkelijkheid uit tot de wereld. Jezus zei:

Zalig zijn de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven.

MATTHEÛS 5:5

Waarom? Omdat Hij de aarde zal beërven en wij samen met Hem mede-erfgenamen zullen zijn. Wij zijn mede-erfgenamen met Christus, zei Paulus in Romeinen 8. Wij zullen dus samen met Christus, de Messias, aan Wie de aarde beloofd is, de aarde beërven.

En er staat:

Hij zal heersen van zee tot zee.

Vers 9:

De woestijnbewoners zullen voor Hem neerbukken en Zijn vijanden zullen het stof oplikken.

PSALMEN 72:9

En in vers 10:

De koningen van Tarsis en de kustlanden zullen schatting brengen; de koningen van Sjeba en Seba zullen geschenken aanvoeren.

PSALMEN 72:10

Dit is Gods doel met het Koninkrijk van God: dat de Messias door alle volken en alle koningen gediend zal worden. Of zoals Paulus het in Filippenzen, hoofdstuk 2, verwoordt:

Elke knie zal zich buigen en elke tong zal belijden dat Jezus Christus Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

FILIPPENZEN 2:10-11

Dit is Gods wereldwijde doel met het Koninkrijk.

11

Daniëls Koninkrijk dat de aarde vervult

Na de tijd van Jesaja deed de profeet Daniël, toen hij het visioen of de droom uitlegde die Nebukadnezar had gehad, een voorspelling op grond van een van de elementen in Nebukadnezars droom. Dat was een rots die uitgroeide tot een grote berg die de hele aarde vulde. In Daniël 2, vers 44, zegt Daniël:

In de dagen van die koningen zal de God van de hemel echter een Koninkrijk doen opkomen dat voor eeuwig niet te gronde zal gaan en waarvan de heerschappij niet op een ander volk zal overgaan. Het zal al die andere koninkrijken verbrijzelen en tenietdoen, maar zelf zal het voor eeuwig standhouden.

DANIËL 2:44

In de context zijn dat de koningen in het visioen. De laatste daarvan was het Romeinse Rijk, dus de vervulling zou in de tijd van het Romeinse Rijk moeten plaatsvinden, in elk geval niet later dan dat.

In het visioen dat hij uitlegt, werd dit Koninkrijk voorgesteld door een steen die zo groot werd dat hij de hele aarde vulde, en die alle concurrentie, alle concurrerende volken, verbrijzelde. Dit lijkt enigszins overeen te komen met wat Openbaring 11:15 zegt:

En de zevende engel blies op de bazuin, en er klonken luide stemmen in de hemel, die zeiden: De koninkrijken van de wereld zijn van onze Heere en van Zijn Christus geworden, en Hij zal Koning zijn in alle eeuwigheid.

OPENBARING 11:15

Dat is het doel. Alle koninkrijken van de wereld zullen onder één Koning worden gebracht: Jezus.

Evangelische christenen, vooral aanhangers van de bedelingenleer, zijn altijd bang dat er een wereldregering, een nieuwe wereldorde, zal komen. Welnu, het idee van een wereldregering, een nieuwe wereldorde, is eigenlijk Gods idee. Die zal onder Jezus staan. Jezus is de Heerser van de nieuwe orde en Hij zal over een wereldregering regeren. Alle volken, alle koningen van de aarde, zullen Hem dienen.

Natuurlijk komt de vraag op: hoe past dit binnen de eschatologie? Is dit zoiets als het duizendjarig rijk? Is dit de nieuwe aarde? Is dit iets wat vóór de nieuwe aarde zal gebeuren, voordat Jezus terugkomt? Zijn heerschappij is immers nu al een werkelijkheid en breidt zich uit. Zal die zich over de hele wereld uitbreiden voordat Hij terugkomt? Dat zijn afzonderlijke vragen waarover binnen de eschatologie gedebatteerd kan worden. Maar wat niet ter discussie staat, is dat Jezus' heerschappij universeel moet worden. Dat is de richting waarin God ermee gaat. Het Koninkrijk van de Messias moet universeel worden.

12

Het Koninkrijk binnengaan en beërven

Ligt het in de toekomst of is het nu al werkelijkheid? In zekere zin allebei. Het Nieuwe Testament spreekt, vooral nadat Jezus uit de dood was opgestaan, over het Koninkrijk als iets wat wij zijn binnengegaan, wat wij hebben ervaren en waar wij deel van uitmaken. Maar het spreekt ook in toekomstige zin over het beërven van het Koninkrijk. Paulus zegt bijvoorbeeld dat bepaalde mensen het Koninkrijk van God niet zullen beërven. Toch zegt hij dat het Koninkrijk van God iets is waarin wij ons nu al bevinden. In Kolossenzen 1:13 zegt Paulus bijvoorbeeld dat God ons heeft — dat is verleden tijd —

Hij heeft ons getrokken uit de macht van de duisternis en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde.

KOLOSSENZEN 1:13

Dus als ik in het Koninkrijk ben overgebracht, bevind ik me erin. Ik ben binnengekomen. Ik was erbuiten en nu ben ik erin. Ik ben het Koninkrijk binnengegaan. Maar ik heb het Koninkrijk nog niet beërfd. Er is een toekomstig aspect dat nog moet komen.

Zoals ik het begrijp — en niet iedereen zal het zo zien, want ik denk niet dat ze dat per se zouden moeten — gebruikt de Bijbel volgens mij niet eenvoudigweg twee verschillende termen voor hetzelfde wanneer ze enerzijds spreekt over het beërven van het Koninkrijk en anderzijds over het binnengaan van het Koninkrijk. Ik denk dat het twee verschillende dingen zijn. Wij gaan nu het Koninkrijk binnen. Dat doen we als onderdanen. We komen onder het gezag van de Koning. We onderwerpen ons aan de heerschappij van Christus. Dat is bekering.

Wanneer je tot bekering komt, aanvaard je Jezus als Heere. Als je met je mond belijdt dat Jezus Heere is en in je hart gelooft dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zul je behouden worden. Wanneer je dus behouden wordt, komt dat doordat je nu hebt

erkend dat Jezus Heere en Koning is en je je daaraan hebt overgegeven. Je bent nu het Koninkrijk binnengekomen. Je bent het Koninkrijk binnengegaan. Dat is in feite behoud.

Maar wat betekent het om het Koninkrijk te beërven? Ik begrijp 'het Koninkrijk beërven' als het bekleden van een heerserspositie, zoals een prins het koninkrijk van zijn vader erft. Hij erft een heerserspositie. Daarom gaan we nu als onderdanen het Koninkrijk binnen. Aan het einde zullen we onze eigen tronen beërven. We zullen met Hem op tronen zitten. Jezus zei:

Wie overwint, zal Ik geven met Mij te zitten op Mijn troon, zoals ook Ik overwonnen heb, en Mij met Mijn Vader op Zijn troon gezet heb.

OPENBARING 3:21

Dat staat in Openbaring 3:21. En zo staat er ook:

Als wij volharden, zullen wij ook met Hem regeren. Als wij Hem verloochenen, zal Hij ons ook verloochenen.

2 TIMOTHEÛS 2:12

Hij zei tegen de twaalf:

En Jezus zei tegen hen: Voorwaar, Ik zeg u dat u die Mij gevolgd bent, in de wedergeboorte, als de Zoon des mensen zal zitten op de troon van Zijn heerlijkheid, ook zult zitten op twaalf tronen en de twaalf stammen van Israël zult oordelen.

MATTHEÛS 19:28

Er is een heerserspositie voor degenen die trouw zijn tot de dood. Jezus zei tegen de gemeente van Smyrna:

Wees niet bevreesd voor wat u lijden zult. Zie, de duivel zal sommigen van u in de gevangenis werpen, opdat u verzocht wordt. En u zult een verdrukking hebben van tien dagen. Wees trouw tot in de dood, en Ik zal u de kroon van het leven geven.

OPENBARING 2:10

Heersers dragen immers een kroon. En zo zal de dag komen waarop sommigen een koninkrijk zullen beërven dat de Vader voor hen heeft bereid. Dat betekent dat zij een troon zullen beërven, zoals de opvolger van de koning zijn koninkrijk erft. Dat betekent dat hij de volgende heerser van het koninkrijk wordt. Het volk van God zal regeren. Dat ligt in de toekomst.

13

Het onzichtbare Koninkrijk is al gekomen

Tot die tijd regeren wij ondertussen niet. Er wordt over ons geregeerd. Zo is het in deze huidige toestand. We gaan het Koninkrijk binnen als onderdanen van Christus. Op een dag beërven we het Koninkrijk als mederegenten met Christus. Is het er dus nu, of komt het later? Je zult beide aantreffen. Je zult passages in de Bijbel aantreffen die over het Koninkrijk spreken als iets toekomstigs, maar je zult ook verwijzingen naar het Koninkrijk in het heden aantreffen. Dat zie je bijvoorbeeld in Mattheüs 12:28, waar Jezus zei:

Maar als Ik door de Geest van God de demonen uitdrijf, dan is het Koninkrijk van God bij u gekomen.

MATTHEÛS 12:28

Met andere woorden, het Koninkrijk van God is gekomen en jullie hebben het niet opgemerkt. Het heeft jullie ongemerkt verrast. Het is hier. En je zou dat moeten kunnen afleiden, niet doordat je het Koninkrijk ziet, dat zelf onzichtbaar is, maar

doordat je ziet dat Ik demonen uitdrijf door de Geest van God. Als dat is gebeurd, dan is het Koninkrijk van God hier. Het is gekomen.

In Lukas 17:20 eisten de Farizeeën van Hem te weten wanneer het Koninkrijk van God zou verschijnen. En Hij zei:

En toen Hem door de Farizeeën gevraagd werd, wanneer het Koninkrijk van God zou komen, antwoordde Hij hun en zei: Het Koninkrijk van God komt niet op waarneembare wijze.

LUKAS 17:20

Het is niet zichtbaar. Het is niet wat jullie denken. Jullie zullen het niet kunnen zien. Hij zegt dat jullie niet opzij zullen kunnen kijken en zeggen:

O, daar is het, of:

Hier is het.

Ze zullen niet kunnen zeggen:

Kijk, hier, of:

Kijk, daar.

Maar Hij zei:

En men zal niet zeggen: Zie hier of zie daar, want, zie, het Koninkrijk van God is binnen in u.

LUKAS 17:21

Veel vertalingen geven dit weer als 'het Koninkrijk van God is binnen in u'. De spreker kiest hier echter voor de alternatieve vertaling 'het Koninkrijk van God is in uw midden'. Omdat Jezus in dit geval tegen de Farizeeën sprak en niet tegen Zijn discipelen, acht hij het onwaarschijnlijk dat Jezus bedoelde dat het Koninkrijk binnen

in hen was. Ze waren zo ver van het Koninkrijk verwijderd als mensen maar konden zijn. Jezus zei zelfs tegen hen dat de prostituees en tollenaars eerder het Koninkrijk zouden binnengaan dan zij. Hij zegt:

Het koninkrijk van God is in jullie midden.

Het hier gebruikte Griekse begrip kan uiteraard ‘binnenin’ betekenen, maar ook ‘te midden van jullie’. Het bevindt zich in jullie midden. Het is onder jullie. Hij zegt dus dat het Koninkrijk er al is. Het is onder jullie. De burgers ervan bevinden zich ergens in deze menigte. Terwijl jullie in deze menigte staan, zullen jullie ontdekken dat zich hier, midden onder jullie, een Koning en Zijn onderdanen bevinden. Met andere woorden, het Koninkrijk is gekomen. Niet in zijn volle, toekomstige heerlijkheid, maar het is niet afwezig.

14

Gerechtigheid, vrede en blijdschap

In Romeinen 14:17 zei Paulus zelfs:

Want het Koninkrijk van God bestaat niet uit eten en drinken, maar uit gerechtigheid en vrede en blijdschap in de Heilige Geest.

ROMEINEN 14:17

Wanneer we de passages over het Koninkrijk in Jesaja lezen, zullen we zien dat gerechtigheid, vrede en blijdschap de steeds terugkerende kenmerken van het Koninkrijk zijn. Ze worden beschreven in termen van politieke rechtvaardigheid en gerechtigheid, van een koning die rechtvaardig regeert, en in termen van politieke en internationale vrede:

Hij zal oordelen tussen de heidenvolken en veel volken vonnissen. En zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegscharen en hun speren tot snoeimessen. Geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen. Oorlog voeren zullen zij niet meer leren.

JESAJA 2:4

En in termen van blijdschap:

Want wie door de HEERE zijn vrijgekocht, zullen terugkeren; zij zullen Sion binnenkomen met gejuich. Eeuwige blijdschap zal op hun hoofd zijn, vreugde en blijdschap zullen zij verkrijgen, verdriet en gezucht zullen wegvluchten.

JESAJA 35:10

Deze kenmerken, gerechtigheid, vrede en blijdschap, zijn de voornaamste kenmerken waaruit de beschrijvingen van het Koninkrijk van God in Jesaja en in andere passages in het Oude Testament bestaan. En Paulus zegt: ja, dat is wat het is. Het is gerechtigheid, vrede en blijdschap in de Heilige Geest. Met andere woorden, het is niet in de eerste plaats politiek, maar in de eerste plaats geestelijk. De geestelijke werkelijkheid van het Koninkrijk is vervuld en is gekomen.

En wie heeft gerechtigheid, vrede en blijdschap in de Heilige Geest? Christenen. Vrede en blijdschap behoren tot de vruchten van de Geest. Gerechtigheid, vrede en blijdschap in de Heilige Geest zijn het Koninkrijk van God, en degenen die discipelen van Christus zijn, bezitten het al. Dat vertelt het Nieuwe Testament ons.

15

De HEERE als Koning van Israël

Als we bij Jesaja zelf komen, vinden we het Koninkrijk van God. Allereerst moeten we iets overwegen. Het is niet het eerste wat in Jesaja wordt genoemd, want het Koninkrijk wordt in hoofdstuk 2 beschreven. Maar in hoofdstuk 6 vinden we voor het eerst een verwijzing naar God als de Koning, en dat is het uitgangspunt om het Koninkrijk van God te begrijpen.

Bedenk dat in de tijd van Jesaja het Koninkrijk nog niet van Israël was weggenomen en gegeven aan een ander volk dat de vruchten ervan zou voortbrengen. Daarom is Israël het Koninkrijk van God in sommige passages van Jesaja die spreken over God in Jesaja's eigen tijd. Wanneer hij vooruitkijkt naar het Messiaanse tijdperk, ligt het anders. Maar in zijn eigen tijd is zijn eigen volk het Koninkrijk van God.

En dit wordt bijvoorbeeld bevestigd in Jesaja 6:1:

In het jaar dat koning Uzzia stierf, zag ik de Heere zitten op een hoge en verheven troon, en de zomen van Zijn gewaad vulden de tempel.

JESAJA 6:1

wat kennelijk een koninklijk gewaad is, een gewaad van een koning. En als je naar vers 5 kijkt, staat er:

Toen zei ik: Wee mij, want ik verga! Ik ben immers een man met onreine lippen en woon te midden van een volk met onreine lippen. Mijn ogen hebben namelijk de Koning, de HEERE van de legermachten, gezien.

JESAJA 6:5

Het is interessant dat er tot dat jaar een koning Uzzia was die over het land regeerde. Hij stierf in dat jaar. Maar koning Uzzia is niet de werkelijke koning, en zijn opvolger Jotham is niet de werkelijke koning. De Heere is de werkelijke Koning van Israël.

Dat Israël werkelijk Gods Koninkrijk is, ook al zitten er enkele aardse koningen op aardse tronen, wordt dus in Jesaja bevestigd. God is de Koning. Israël is het Koninkrijk.

Hoofdstuk 41, vers 21. God zegt:

Kom naderbij met uw aanklacht, zegt de HEERE, kom maar naar voren met uw bewijzen, zegt de Koning van Jakob.

JESAJA 41:21

Hier wordt Jahweh de Koning van Jakob genoemd. Bedenk dat Jakob eenvoudigweg een andere naam voor Israël is. De Koning van Israël is Jahweh. Israël is daarom Zijn Koninkrijk. Op dit punt maakt Hij er nog steeds aanspraak op.

Hoofdstuk 43, vers 15:

Ik ben de HEERE, uw Heilige, de Schepper van Israël, uw Koning.

JESAJA 43:15

En natuurlijk staat er meer van dit soort dingen. Hoofdstuk 44, vers 6:

Zo zegt de HEERE, de Koning van Israël, zijn Verlosser, de HEERE van de legermachten: Ik ben de Eerste en Ik ben de Laatste, en buiten Mij is er geen God.

JESAJA 44:6

De Koning van Israël is dus Jahweh. Israël is Zijn Koninkrijk. In elk geval was dat in de tijd van Jesaja zo.

16

Het goddelijke Kind op Davids troon

Er wordt echter verwezen naar een toekomstige Koning Die geboren zou worden en Die God zou zijn. God, Die in het Oude Testament niet mens geworden was en hun Koning was, zou hun Koning worden door als mens vlees aan te nemen. De verwijzing naar Zijn geboorte als baby is natuurlijk veelbetekenend, want Israël had, zoals Jesaja getuigt, al een Koning. God, Jahweh, is de Koning. Waarom moet er dan nog een koning geboren worden? In zekere zin is Hij geen andere Koning. In zekere zin is Hij dezelfde Koning Die een nieuwe verschijningsvorm aanneemt.

Zowel vers 6 als vers 7 van hoofdstuk 9 zeggen:

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op Zijn schouder. En men noemt Zijn Naam Wonderlijk, Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst. Aan de uitbreiding van deze heerschappij en aan de vrede zal geen einde komen op de troon van David en over zijn koninkrijk, om het te grondvesten en het te ondersteunen door recht en gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid. De na-ijver van de HEERE van de legermachten zal dit doen.

JESAJA 9:6-7

Dat betekent dat Hij de verantwoordelijkheid voor het regeren zal dragen. Hij zal de Heerser zijn.

Vooraf de benamingen Machtige God en Eeuwige Vader wijzen er natuurlijk op dat Hij God is. De enige Machtige God en Eeuwige Vader Die Israël zou erkennen, was Jahweh. In het boek Jesaja worden nooit andere goden als rechtmatig erkend. Een van de nadrukkelijkste boodschappen van Jesaja is juist dat de andere goden die mensen aanbidden helemaal geen goden zijn, omdat er maar één God is. God zegt:

Wees niet angstig en wees niet bevreesd. Heb Ik het u van toen af niet doen horen en bekendgemaakt? Want u bent Mijn getuigen: is er ook een God buiten Mij? Er is geen andere rots, Ik ken er geen.

JESAJA 44:8

Hier is dus een Machtige God. Het kan geen andere God zijn dan Jahweh, want behalve Jahweh bestaan er geen machtige goden. En dan verduidelijkt Hij het: de Eeuwige Vader. Daarmee staat het eigenlijk vast. Het kan niemand anders zijn. Het is Jahweh. En dit Kind is kennelijk Jahweh.

In vers 7 staat:

Aan de uitbreiding van Zijn heerschappij en vrede komt geen einde.

Dat wil zeggen dat Zijn regering voortdurend zal toenemen, tenzij 'toename' verwijst naar welvaart en het nationaal product. Het is mogelijk dat 'toename' verwijst naar de welvaart en vrede van de regering, en dat zou ook passend zijn. Maar we weten wel dat Zijn Koninkrijk toeneemt.

We hebben hier dus het Davidische idee,

Aan de uitbreiding van deze heerschappij en aan de vrede zal geen einde komen op de troon van David en over zijn koninkrijk, om het te grondvesten en het te ondersteunen door recht en gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid. De na-ijver van de HEERE van de legermachten zal dit doen.

JESAJA 9:6

We zien hier dus veel kenmerken van de profetieën over het tijdperk van het Koninkrijk. We hebben vrede, een belangrijk terugkerend thema. We hebben recht, een belangrijk thema. We hebben de eeuwige duur, zoals die hier en op veel andere plaatsen wordt genoemd. Dit Kind Dat geboren wordt, zal dus de Koning zijn. Maar dit is geen overdracht van het koningschap van Jahweh aan iemand anders. Dit is Jahweh Die als mens komt om onder het volk te wonen en te regeren.

Natuurlijk spreekt Jesaja 7:14 ook over dit Kind, al vermeldt hoofdstuk 7 niet dat Hij de Koning is. De profetie in Jesaja 7:14 is zelfs zo dubbelzinnig dat zij in Jesaja's eigen zoon vervuld zou kunnen worden, die in geen enkel opzicht een koning is. Zoals we in hoofdstuk 8 zien, worden veel van de dingen die over Jesaja's zoon worden gezegd, in hoofdstuk 7 vanaf vers 14 geprofeteerd. We zullen hierover meer zeggen wanneer we de tekst vers voor vers behandelen. We zullen de profetie moeten bespreken over de maagd die een zoon baart.

Maar het punt is dat wij als christenen erkennen dat dit over Jezus gaat. Daarom wordt de geboorte van Jezus twee keer genoemd in Jesaja. In Jesaja 9:6 gaat het duidelijk om de Messias; heel Israël zou dat moeten erkennen. Dat Jesaja 7:14 over Hem gaat, zal waarschijnlijk door niemand behalve christenen worden erkend, maar het is toch waar. Wij zijn christenen.

Ik heb enkele kruisverwijzingen in jullie aantekeningen staan. Je vraagt je misschien af waarom ik die niet ga opzoeken. Ik zal die opzoeken wanneer we Jesaja 7 daadwerkelijk behandelen, en niet nu. Het zou ons te lang ophouden.

17

De Messias uit het huis van David

De Messias zou het zaad van David zijn en op de troon van David zitten. Dat hebben we zojuist gelezen in hoofdstuk 9, vers 7:

op de troon van David.

Maar er zijn nog andere verwijzingen naar de troon van David. De Koning zou het zaad van David zijn. Volgens hoofdstuk 11, vers 1, staat er:

Want er zal een Twijgje opgroeien uit de afgehouden stronk van Isaï, en een Loot uit zijn wortels zal vrucht voortbrengen.

JESAJA 11:1

Dat is de vader van David.

Hoewel in dit geval alleen Isaï wordt genoemd, wordt David natuurlijk toch vaak aangeduid met de bijnaam ‘de zoon van Isaï’. Dit is hier duidelijk een verwijzing naar de lijn van David, ook al wordt de vader van David genoemd. Ook staat er in vers 10:

Want op die dag zal de Wortel van Isaï er zijn, Die zal staan als banier voor de volken. Naar Hém zullen de heidenvolken vragen. Zijn rustplaats zal heerlijk zijn.

JESAJA 11:10

Het gaat hier om de Messias, en er wordt natuurlijk gesuggereerd dat Hij van David afstamt.

Veel dingen in de Bijbel wijzen erop dat de Messias van David zou afstammen. Dat gaat helemaal terug tot 2 Samuel, hoofdstuk 7, waar de profeet Nathan in vers 12 tegen David zei:

Wanneer uw dagen voorbij zijn en u met uw vaderen ontslapen bent, zal Ik uw nakomeling na u, die uit uw lichaam voortkomt, doen opstaan en Ik zal zijn koningschap bevestigen.

2 SAMUEL 7:12

En Hij zegt vervolgens:

Die zal voor Mijn Naam een huis bouwen, en Ik zal de troon van zijn koningschap voor eeuwig bevestigen.

2 SAMUEL 7:13

In zekere zin lijkt de profetie in Salomo in vervulling te zijn gegaan. Maar in het boek Hebreeën wordt zij aangehaald alsof zij over Christus gaat. Salomo is kennelijk een type van Christus als de zoon van David die na hem regeert.

Dus opnieuw: David is de heerser. Davids Zoon is de heerser. In Mattheüs 1:1 introduceert Mattheüs Jezus als de Zoon van David, de Zoon van Abraham. Zo noemt hij Hem in wezen. Er zijn tal van andere plaatsen die vermelden dat Jezus de positie van Davids Zoon op Davids troon inneemt. Het zijn er te veel om hier te behandelen.

Jesaja, hoofdstuk 16, vers 5, zegt:

dan zal er een troon gevestigd worden in goedertierenheid.
Daarop zal blijvend Iemand zitten in de tent van David, Die oordeelt en recht zoekt, Die snel gerechtigheid brengt.

JESAJA 16:5

Deze rechtvaardige heerschappij van Iemand die op Davids troon zit, wordt dus opnieuw genoemd. Dat is de Messias.

18

Misvattingen over de hut van David

Maar wat is de tabernakel van David? De Engelse bron gebruikt dezelfde uitdrukking ook in Amos 9; de HSV spreekt in Jesaja over de 'tent van David' en in Amos over de 'hut van David'., waar God zegt:

Op die dag zal Ik oprichten de vervallen hut van David. Zijn scheuren zal Ik dichtmaken, en wat aan hem is afgebroken, zal Ik oprichten, Ik zal hem opbouwen als in de dagen van oude tijden af;

AMOS 9:11

Wat is de tabernakel van David?

Veel christenen lezen de Schrift niet in haar verband. Vooral hebben ze vaak nauwelijks enig begrip van waar de profeten het eigenlijk over hebben. Toch lezen ze de profeten, gewoonlijk tot hun eigen nadeel, want ze zoeken naar verzen die, wanneer ze uit hun verband worden gehaald, een bepaalde indruk wekken, en daar gaan ze dan mee aan de haal. Wanneer ze lezen dat God de tabernakel van David herstelt, is een zeer populaire leer, vooral in charismatische kringen, dat God in de laatste dagen de tabernakel van David zal herstellen.

Wat is de tabernakel van David? Hun beste gok is dat die verschilt van de tabernakel van Mozes, want anders zou hij wel de tabernakel van Mozes worden genoemd. Het is de tabernakel van David. Welke tabernakel heeft David ooit gebouwd? Toen hij de ark van het verbond naar Jeruzalem bracht, zette hij die onder een tent. Die was niet zoals de tabernakel van Mozes. Het was gewoon bescherming tegen het weer. Hij plaatste in Jeruzalem een overdekking, een tent, over de ark.

Vervolgens stelde hij daar een vorm van aanbidding in waarbij zangers en musici betrokken waren die in feite priesters met muzikaal talent waren. Ze werden in vierentwintig afdelingen ingedeeld en zongen en aanbaden om beurten rond de ark

van het verbond, bij de tabernakel die haar overdekte, dag en nacht. Er was dus voortdurend muzikale aanbidding rond de ark van het verbond, die onder deze tent, of tabernakel, was ondergebracht.

De populaire leer luidt als volgt: kennelijk onderscheidt de tabernakel van David zich hierin van de tabernakel van Mozes dat beide weliswaar de ark herbergden, maar de aanbidding in de tabernakel van Mozes door middel van dierenoffers plaatsvond, terwijl de aanbidding in de tabernakel van David uit zang en muziek bestond. Rond deze uitleg van Amos is dan ook een hele beweging ontstaan, met boeken hierover en al dat soort dingen. God zal de tabernakel van David herstellen. Daarom moet dit betekenen dat de muzikale aanbidding hersteld zal worden.

Zoals je je kunt voorstellen, zijn mensen die aanbiddingsmuziek produceren om die te verkopen, grote voorstanders van deze leer. Een kenmerk van de laatste dagen is daarom volgens hen dat God de muzikale aspecten van de aanbidding zal benadrukken. Dat is immers wat David invoerde en Mozes niet. Dat is het enige wat ze kunnen bedenken dat overeenkomt met het idee van een tabernakel van David.

Ze zitten er heel, heel ver naast. Dit heeft niets te maken met de tent die David over de ark van het verbond zette. Dat is niet wat met de tabernakel van David wordt bedoeld.

19

De herstelde hut volgens Amos en Handelingen

Het woord ‘tabernakel’, in het Hebreeuws sukkoth, is hetzelfde woord dat ze gebruiken voor het Loofhuttenfeest. Als je Joden kent, weet je misschien dat zij het het Feest van de Hutten noemen. Een hut, een sukkoth, kan een tent zijn of een ander soort onderkomen dat provisorisch en verplaatsbaar is, in plaats van een stevig gebouw.

Tijdens het Feest van Sukkoth, oftewel het Loofhuttenfeest of het Feest van de Hutten, gingen de kinderen van Israël naar Jeruzalem en maakten ze afdakjes van takken, bladeren en andere dingen. Dat werden tijdelijke onderkomens waarin het gezin een week lang in de straten van Jeruzalem kampeerde. Voor kinderen was het een van de

geliefdste feesten. Het was een kampeerweek met het hele gezin. Ze moesten terugdenken aan de tijd dat hun vaders veertig jaar door de woestijn trokken en in tabernakels, hutten en tenten woonden.

Sukkoth is dus het Loofhuttenfeest. In Amos en hier staat dus: 'de hut van David'. In Amos 9 staat:

Op die dag zal Ik oprichten de vervallen hut van David. Zijn scheuren zal Ik dichtmaken, en wat aan hem is afgebroken, zal Ik oprichten, Ik zal hem opbouwen als in de dagen van oude tijden af;

AMOS 9:11

Dit vers uit Amos wordt in Handelingen 15 door Jakobus aangehaald. Hij zegt dat het in Christus vervuld is, en in het bijzonder doordat heidenen de gemeente binnenkomen. Amos zegt vervolgens dat wanneer God de tabernakel, de vervallen hut van David, heeft hersteld, de rest van de heidenen Zijn Naam kan aanroepen. Jakobus ziet deze profetie als een voorspelling dat Christus nu gekomen is en nu heidenen tot Zich trekt. Volgens Jakobus heeft God dus kennelijk werkelijk de hut van David hersteld in Christus.

20

Christus herstelt de Davidische dynastie

Wat is dan de hut van David? Het is een woordspeling op de veel algemenere uitdrukking in het Oude Testament: het huis van David. Daarmee wordt de dynastie van David bedoeld. De koninklijke lijn van David was het huis van David. De term wordt zelfs in Jesaja gebruikt. Achaz wordt aangeduid als het huis van David. Waarom? Achaz was de toenmalige koning uit het huis van David.

Maar wanneer Amos zegt dat de hut van David is vervallen, bedoelt hij dat de dynastie van David volkomen verdorven is geraakt. Als je die als een huis voorstelt, is zij het nauwelijks nog waard om een huis genoemd te worden. Met 'het huis van David' geef

je haar bijna te veel eer. Ze lijkt meer op een krot. De koninklijke lijn is zo verdorven geraakt en zo ver verwijderd van alles wat David ooit voor ogen had, dat we er niet eens met zoveel eerbied over kunnen spreken dat we haar het huis van David noemen. Het is het krot, het schuurtje, de hut van David, niet het huis van David. Met andere woorden, het is een verwijzing naar de Davidische dynastie, die in de tijd van Amos zo verdorven was geraakt dat ze op een vervallen krot leek en niet op een huis.

God zegt:

Ik ga die herstellen.

Wat bedoelt Hij? ‘Ik ga de Davidische dynastie herstellen. Ik ga de waardigheid en het karakter van de lijn van David herstellen.’ Dit gebeurt in Christus. Christus, de Zoon van David, de nakomeling van David, is het herstel van het huis van David tot zijn rechtmatige waardigheid en zijn rechtmatige gezag. Koning Jezus is een koning die zo goed is als David zich maar had kunnen voorstellen. Hij is beslist een waardige vertegenwoordiger van het huis van David, zelfs de waardigste. Maar voordat Jezus kwam, leek het huis van David op een krot of een schuurtje.

Merk op dat de tabernakel van David niet over muziekinstrumenten gaat. Het gaat niet over de tent die hij in Jeruzalem over de ark van het verbond zette. Het is een verwijzing naar het huis of de dynastie van David, waarover minachtend wordt gesproken vanwege de diep vervallen toestand van het huis van David, dat wil zeggen de koningen uit Davids lijn, in de tijd van Amos.

Hier wordt dezelfde uitdrukking gebruikt. Jesaja 16:5 verwijst ongetwijfeld naar het huis van David als de tabernakel van David, omdat ook in zijn tijd — misschien werd dit in de tijd van Achaz uitgesproken — de lijn van David zo verdorven was geraakt dat die het nauwelijks waard was het huis van David genoemd te worden. Daarom gebruikt hij de term tabernakel van David. De term tabernakel van David komt in de Schrift niet vaak voor. Het huis van David komt veel vaker voor. Maar bij een paar gelegenheden, wanneer de dynastie van David zo slecht is, lijken de profeten bijna te willen onderstrepen hoe onwaardig ze is om überhaupt nog als een huis beschouwd te worden.

21

De ideale Koning beschermt Zijn volk

In Jesaja 32 is de Messias de ideale heerser. In Jesaja 32:1-2 staat:

Zie, een Koning zal regeren in gerechtigheid, en vorsten zullen heersen overeenkomstig het recht. Die Man zal zijn als een beschutting tegen de wind, een schuilplaats tegen de vloed, als waterbeken in een dorre streek, als de schaduw van een zware rots in een dorstig land.

JESAJA 32:1-2

— ongetwijfeld de koning zelf —

Al deze beelden duiden op bescherming. De koning is de beschermer van zijn volk. Als zijn volk zich in een droog land bevindt waar het van dorst zou sterven, zal hij voor hen als waterbronnen zijn. Als ze in een storm verkeren waardoor ze bedreigd worden, is hij als een schuilplaats, een rots waarachter ze zich kunnen verbergen, enzovoort. Dit is de ideale koning, die zijn volk beschermt en niet onderdrukt. Hij is niet de storm waarvoor ze zich moeten verbergen.

In het boek Spreuken staat:

Als rechtvaardigen groot worden, verblijdt het volk zich, maar als een goddeloze heerst, zucht het volk.

SPREUKEN 29:2

Een vergelijkbare gedachte staat een paar keer in het boek Spreuken. Wanneer goddelozen de overhand krijgen, moeten mensen zich voor hen verbergen. Een heerser hoort zijn volk te beschermen. Hij hoort niet degene te zijn voor wie ze zich moeten verbergen. Hij hoort hen tegen gevaren te beschermen en niet zelf het gevaar te zijn. In veel gevallen waren de koningen in Israël en Juda zo slecht en onderdrukkend dat zij degenen waren voor wie de mensen zich moesten verbergen.

Het is net als mensen die zich tegenwoordig voor de Amerikaanse belastingdienst, de IRS, verbergen. Ze hebben rekeningen in het buitenland en dat soort dingen. Ze moeten hun geld verbergen, omdat de IRS hen gaat beroven. Sommige mensen denken dat degenen die hun geld voor de IRS verbergen juist degenen zijn die de IRS beroven. Het hangt ervan af of je denkt dat de IRS een legitieme organisatie is of niet, en of die grondwettig is of niet. Daar zullen we niet op ingaan. Maar het volstaat te zeggen dat veel mensen de IRS als een onwettige, ongrondwettige en onderdrukkende organisatie beschouwen. Daarom zie je dat ze naar plekken gaan waar ze zich kunnen verbergen.

Over het zichtbaar worden en de ondergang van goddelozen zegt Spreuken:

Als goddelozen verschijnen, verbergt een mens zich, maar als zij omkomen, worden rechtvaardigen talrijk.

SPREUKEN 28:28

Maar in dit geval is deze Koning geen goddeloze koning. Ze hoeven zich niet voor Hem te verbergen. Hij zal hen verbergen en beschermen tegen de werkelijke gevaren van buitenaf, als een rots, als schaduw tegen de hitte en beschutting tegen de storm, enzovoort. Hij is dus de ideale Heerser. En zo wordt de Koning beschreven in het volgende hoofdstuk, hoofdstuk 33, vers 22:

22

De rechtvaardige Koning en Verlosser

De HEERE is immers onze Rechter, de HEERE is onze Wetgever, de HEERE is onze Koning; Híj zal ons verlossen.

JESAJA 33:22

Dit is dus een Koning Die een Beschermers en Zaligmaker is. Hij is niet een koning die eenvoudigweg bezeten is van macht en zegt: 'Ik ben de koning. Jullie buigen voor mij. Ik loop over jullie gezichten heen om te krijgen wat ik wil.' Hij is de Koning Die Zijn volk redt, zoals een herder die voor zijn schapen zorgt.

Deze Koning is anders dan de koningen die Israël doorgaans heeft gekend, of die welk volk dan ook doorgaans heeft gekend. Er zijn goede koningen geweest, zowel in Juda als bij sommige andere volken. Er zijn goede heersers geweest, maar over het algemeen is dat niet de tendens. Het ligt in de menselijke aard dat macht corrumpeert en dat mensen die macht over anderen hebben, die doorgaans in hun eigen voordeel uitbuiten. Dat is nu eenmaal de gevallen natuur van de mens. Het is ongewoon om een werkelijk deugdzame, onzelfzuchtige leider te vinden.

Daarom voelden zoveel mensen zich aangetrokken tot het personage president Palmer in de serie 24. Iedereen die ik ken die de serie had gezien, zei: 'O, hadden we maar zo'n president, iemand die echt eerlijk is, iemand die werkelijk principes heeft.' Het is behoorlijk ongewoon om zo iemand te vinden. Je vindt hem alleen in televisieseries en in het Koninkrijk van God. Want daar hebben we een Heerser Die werkelijk eerlijk en principieel is en om de mensen geeft, niet alleen om Zichzelf.

Dit is dus het begin van onze verkenning van Jesaja's concept van het Koninkrijk. We hebben voornamelijk gekeken naar wat er wordt gezegd over de Koning Zelf, de Messias. We zullen terugkomen en zoveel mogelijk passages over het tijdperk van het Koninkrijk bekijken. Dit zijn de sleutelpassages in Jesaja. Ik heb zo lang gewacht om eraan toe te komen. Niet omdat ze niet belangrijk zijn en andere dingen belangrijker zijn, maar omdat ze het belangrijkste zijn. We hebben ze bewaard als het hoogtepunt van deze thematische indeling.

We zullen dus zoveel mogelijk van deze passages over het Koninkrijk bekijken. Daarna zijn we natuurlijk klaar met de thematische behandeling en zullen we het boek vers voor vers gaan doornemen.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Markus 1:14
- Mattheüs 24:14
- Exodus 19:5-6
- 1 Samuel 8:7

- Jesaja 9:5
- Jesaja 7:14
- Handelingen 1:6
- Mattheüs 21:43
- Lukas 12:32
- Handelingen 4:24-26
- Handelingen 4:27
- Psalmen 2:7
- Psalmen 2:8-12
- Psalmen 2:6
- Psalmen 2:8
- Psalmen 72:2-3
- Psalmen 72:4
- Psalmen 72:8
- Romeinen 4:13
- Mattheüs 5:5
- Psalmen 72:9
- Psalmen 72:10
- Filippenzen 2:10-11
- Daniël 2:44
- Openbaring 11:15
- Kolossenzen 1:13
- Openbaring 3:21
- 2 Timotheüs 2:12
- Mattheüs 19:28
- Openbaring 2:10
- Mattheüs 12:28
- Lukas 17:20
- Lukas 17:21
- Romeinen 14:17
- Jesaja 2:4
- Jesaja 35:10
- Jesaja 6:1
- Jesaja 6:5

- Jesaja 41:21
- Jesaja 43:15
- Jesaja 44:6
- Jesaja 9:6-7
- Jesaja 44:8
- Jesaja 9:6
- Jesaja 11:1
- Jesaja 11:10
- 2 Samuel 7:12
- 2 Samuel 7:13
- Jesaja 16:5
- Amos 9:11
- Jesaja 32:1-2
- Spreuken 29:2
- Spreuken 28:28
- Jesaja 33:22

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.